

מסכת שקלים

פרק ד

א. התרומה מה היו עושין בה, לוקחין בה תמידין ומוספין ונספיהם, העמר ושתי הלחם ולחם הפנים, וכל קרבנות הצבור. שומרי ספיתים בשביעית, נוטלין שזבן מתרומת הלשכה. רבי יוסי אומר, (אף הרוצה) מתנדב שומר חנם. אמרו לו, אף אתה אומר, שאינו באין אלא משל צבור:

ב. פרה ושעיר המשתלח ולשון של זהורית, באין מתרומת הלשכה. כבש פרה, וכבש שעיר המשתלח ולשון שפין קרניו, ואמת המים, וחומת העיר ומגדלותיה, וכל צרכי העיר, באין משגרי הלשכה. אבא שאול אומר, כבש פרה כהנים גדולים עושין אותו משל עצמן:

ג. מותר שגרי הלשכה מה היו עושין בהן, לוקחין בהן יינות, שמנים וסלתות, והשכר להקדש, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, אין משתכרין משל הקדש ולא משל עניים:

ד. מותר תרומה מה היו עושין בה, רקועי זקב צפוי לבית קדשי הקדשים. רבי ישמעאל אומר, מותר הפרות לקנין המזבח, ומותר התרומה לכלי שרת. רבי עקיבא אומר, מותר התרומה לקנין המזבח, ומותר נסכים לכלי שרת. רבי חנניא סגן הכהנים אומר, מותר נסכים לקנין המזבח, ומותר התרומה לכלי שרת. זה וזה לא היו מודים בפרות:

ה. מותר הקטרת מה היו עושין בה, מפרישין (ממנה) שֹׁכֵר האֲמִנִי, ומחללין אותה על שֹׁכֵר האֲמִנִי, ונותנין אותה לאֲמִנִי בשֹׁכֵרוֹ, וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה. אם בא החדש בזמנו, לוקחין אותה מתרומה חדשה. ואם לאו מן הישנה:

ו. המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות הצבור, ינתנו לאֲמִנִי בשֹׁכֵרוֹ, דברי רבי עקיבא. אֵמַר לוֹ בֶּן עֲזַאי, אינה היא המדה, אלא מפרישין מהן שֹׁכֵר האֲמִנִי, ומחללין אותן על מעות האֲמִנִי, ונותנין אותן לאֲמִנִי בשֹׁכֵרוֹ, וחוזרין ולוקחין אותן מתרומה חדשה:

ז. המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי המזבח, זכרים ונקבות, רבי אליעזר אומר, זכרים ימכרו לצרכי עולות, ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. רבי יהושע אומר, זכרים עצמן יקרבו עולות, ונקבות ימכרו

לְצַרְכֵי זְבָחֵי שְׁלָמִים, וַיָּבִיא בְדַמְיָהוּ עוֹלוֹת, וּשְׂאֵר נְכָסִים יָפְלוּ
לְבֶדֶק הַבַּיִת. רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר, רוֹאֶה אָנִי אֶת דִּבְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
מִדִּבְרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁרַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַשּׁוֹה אֶת מִדְתּוֹ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
חָלַק. אָמַר רַבִּי פִּפְּסִס, שִׁמְעָתִי כְּדִבְרֵי שְׁנִיָּהוּ, שֶׁהַמְקֻדֵּשׁ בְּפִרוּשׁ,
כְּדִבְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְהַמְקֻדֵּשׁ סֶתֶם, כְּדִבְרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ:

ח. הַמְקֻדֵּשׁ נְכָסִים וְהָיוּ בָּהֶן דְּבָרִים רְאוּיִין עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, יֵיבוֹת,
שְׂמָנִים וְעוֹפוֹת, רַבִּי אֱלִעֶזֶר אָמַר, יִמָּכְרוּ לְצַרְכֵי אוֹתוֹ הַמִּין וַיָּבִיא
בְדַמְיָהוּ עוֹלוֹת, וּשְׂאֵר נְכָסִים יָפְלוּ לְבֶדֶק הַבַּיִת:

ט. אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם, מִשְׁעָרֵין אֶת הַלְשָׁכָה. כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו
לְסַפֵּק סֵלֶתוֹת מֵאַרְבַּע, עֶמְדוֹ מִשְׁלֹשׁ, יְסַפֵּק מֵאַרְבַּע. מִשְׁלֹשׁ וְעֶמְדוֹ
מֵאַרְבַּע, יְסַפֵּק מֵאַרְבַּע, שְׂיֵיד הַקֹּדֶשׁ עַל הָעֲלִיּוֹנָה. וְאִם הִתְלִיעָה
סֵלֶת, הִתְלִיעָה לוֹ. וְאִם הִחְמִיץ יֵינוֹ, הִחְמִיץ לוֹ. וְאִינוֹ מְקַבֵּל אֶת
מַעוֹתָיו, עַד שִׁיָּהֶא הַמִּזְבֵּחַ מְרֻצָּה: